

عنوان مقاله:

ژنز میکرولندفرم های پهنه های گلی و نمکی دریاچه ارومیه

محل انتشار:

فصلنامه کوآترنری ایران، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

علی محمدی - پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی کشور

جواد درویشی خاتونی - سازمان زمین شناسی کشور، ایران

علی رضا صالحی پور میلانی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

آمنه کاوه فیروز - دانشگاه ETH Zurich

راضیه لک - ، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمینشناسی کشور

خلاصه مقاله:

دریاچه ارومیه در شمال باختر ایران به عنوان یکی از بزرگترین دریاچه های فوق اشباع نمک جهان، به دلیل عوامل انسانی و طبیعی در معرض کاهش شدید تراز آب و خشک شدن قرار دارد. کاهش شدید تراز آب در دو دهه اخیر و رخنمون یافتن بستر دریاچه به صورت پهنه های گلی، گلی-نمکی و نمکی در بخش های بزرگی از دریاچه منجر به تغییر محیط رسوبی از یک محیط دریاچه ای دائمی به یک محیط رسوبی پلایایی تحت تاثیر تغییرات فصلی شده است. ظهور و گسترش میکرولندفرم های محیط های پلایایی در بستر خشک شده دریاچه موید تغییر در محیط رسوبی دریاچه و روند رسوبگذاری است. مهم ترین میکرولندفرم های پهنه های گلی دریاچه شامل ترک های گلی، زمین های پف کرده با ساخت تی پی و دیپیرهای گلی می باشند. میکرولندفرم ها در پهنه های نمکی گسترش و تنوع بیشتری دارند و شامل ساخت های انحلالی نمک در مقیاس میکروسکوپی و ماکروسکوپی، رشد بلورهای هالیت و سیلویت در اشکال و اندازه های مختلف، هالیت های شعاعی، ریبیل های نامتقارن نمکی، پلی گون های نمکی، قارچ های نمکی، پشته های نمکی، سواحل و سدهای نمکی، ساخت های نعل اسبی نمکی، حفره ها و غارهای نمکی، پهنه های گسیختگی نمک و فرش های جلبکی می باشند. رخنمون یافتن پهنه های نمکی در بخش های بزرگی از بستر دریاچه و نیز برداشت نمک برای استفاده های صنعتی می تواند منجر به حمل ذرات منفصل نمک به مناطق مسکونی و کشاورزی در زمان طوفان های بادی و گرد و غبار گشته و عوارض زیست محیطی برای ساکنین اطراف دریاچه به همراه داشته باشد.

کلمات کلیدی:

Urmia Lake, Micro-landform, Sandy beaches, Muddy and salty plains, Lake water level fluctuation

دریاچه ارومیه، میکرولندفرم، سواحل ماسه ای، پهنه های گلی و نمکی، تغییرات تراز آب دریاچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246553>

